

عنوان مقاله:

تاثیر برهمکنش شوری و نیتروژن بر رشد، ترکیب شیمیایی و شاخص های تحمل به شوری در نهال های پرتقال

محل انتشار:

سومین همایش ملی علوم کشاورزی و صنایع غذایی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

الهام ابراهیمی - کارشناس ارشد خاکشناسی، دانشگاه علوم و تحقیقات فارس

مجید رجایی - استادیار مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان فارس

منوچهر مفتون - استادیار بخش خاکشناسی، دانشگاه علوم و تحقیقات فارس

خلاصه مقاله:

این آزمایش در درجات مختلف شوری آب آبیاری و سطوح نیتروژن مصرفی و به منظور بررسی اثر تغذیه نیتروژن بر رشد، تعدیل تنش شوری و ترکیب شیمیایی پرتقال رقم والنسیا انجام شد. آزمایش به شکل فاکتوریل، در قالب طرح کاملا تصادفی و با سه تکرار بود. فاکتورها شامل چهار سطح شوری آب آبیاری (شاهد و 2/0 و 4/0 و 6/0 دسی زیمنس بر متر) و پنج سطح نیتروژن (8، 50، 160، 120 و 200 میلی گرم نیتروژن در کیلوگرم خاک به شکل سولفات آمونیوم) بود. نتایج نشان داد که وزن برگ و ریشه و کلروفیل برگ، با افزایش شوری آب آبیاری کاهش معنی داری را نشان دادند. با افزایش سطوح شوری آب آبیاری غلظت یون های سدیم و کلر در برگ و ریشه گیاه تا حد سمیت افزایش یافت که به نوبه خود کاهش معنی دار کلروفیل برگ و وزن ماده تر و خشک برگ و ریشه را بدنبال داشت. در حالیکه نیتروژن تاثیر محسوسی بر غلظت سدیم برگ نداشت، اما کاربرد این عنصر سبب کاهش غلظت کلر در برگ شد. شوری آب آبیاری غلظت نیتروژن، فسفر، پتاسیم و عناصر کم مصرف را در گیاه کاهش داد و در پاره ای از موارد به کمتر از حدود بهینه رساند. نیتروژن سبب بهبود تاثیر شوری بر کاهش غلظت عناصر ضروری مورد نیاز گیاه شد و غلظت این عناصر را در بافت گیاهی افزایش داد.

کلمات کلیدی:

مربکات، شوری، نیتروژن، عملکرد و رشد گیاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/243276>

